

Ευρέθην εις χωρίον ορεινόν

/ [Γενικά Θέματα](#)

Η επίσκεψή μας αιφνίδια. Ο σκοπός της παρουσίας μας κοινωνικός. Ωστόσο, τα βήματα μας οδηγούν στο εκκλησάκι του χωριού για την ακολουθία του Εσπερινού. Ήταν απόγευμα και η δροσούλα κρύα ορεινή. Μέσα στο εκκλησάκι νιώσαμε ζεστά και φιλόξενα. Λίγος ο φωτισμός, λίγοι και οι πιστοί. Ο παππούλης λειτουργός, βγαλμένος μέσα από φύλλα κιτριτισμένα παλιών διηγημάτων. Η φωνή του μελωδική, αντηχούσε ως φωνή εξ ουρανού.

Ωστόσο, το χωριό είναι γνωστό για έναν άλλο κληρικό, παππούλης κι αυτός, ο οποίος φημίζεται για πολλά χαρίσματα. Εκ των υστέρων, μάθαμε ότι ασθενούσε βαριά και απουσίαζε. Έτσι, αναγκαστικά αρκεστήκαμε στον εν λόγω απλό παππούλη του Εσπερινού. Αρκεστήκαμε στην απλότητα της ακολουθίας και στη μελωδικότητα της φωνής του. Έστω...

Η ακολουθία τελείωσε. Χάριν ευγενείας, είπαμε να συστηθούμε ως περαστικοί, ευχαριστώντας συνάμα για την παραχώρηση του αναλογίου. Τον πληροφορήσαμε, ότι κι εμείς καταγόμασταν από ιερατική οικογένεια, γνωστού ιερέως που

πρόσφατα είχε κοιμηθεί. Η απάντηση και η συγκίνησή του αφοπλιστική. Απάντηση που έθετε ενώπιόν μας το ένα και απόλυτο αγαθό της αγιότητας, το μέτρο κάθε πνευματικού αγώνα. «Αυτοί κι αν είναι πράγματι ιερείς του υψίστου. Όπως ο δικός σας μακαριστός ιερέας. Όπως κι ο συνεφημέριός μου, ο οποίος ασθενεί. Εγώ είμαι ένα τίποτε. Άξιοι πραγματικά κληρικοί. Εγώ είμαι ένα σκουπίδι. Ευτυχώς που υπάρχουν κι αυτοί». Το ύφος του δεν πρόδιδε καμία ειρωνεία αλλά βαθιά ειλικρίνεια ταπείνωσης και αυτομεμψίας.

Θυμήθηκα αμέσως τη γεροντική ρήση, «Αν ακούσεις γέροντα να επαινεί άλλο γέροντα, τότε έξευρε πως ο πρώτος είναι ήδη ανώτερος». Με μία πέτρα διέλυσε μέσα μας κάθε ανάγκη για αναζήτηση εντυπωσιακών χαρισμάτων. Αποκατάστησε το μέτρο της αληθούς εν Χριστώ βιοτής. Μας απάλλαξε από τη μανία της γεροντολατρίας και εμμονής σε πρόσωπα. Μας εμπέδωσε το παράδειγμα του ιδίου του Χριστού, του πράου και ταπεινού στην καρδιά.

Δοξάζουμε τον Θεό, που αυτό το είδος των ταπεινών κληρικών, σε κάποια ταπεινά χωριά και μικρά εκκλησάκια δεν έχει εκλείψει. Δοξάζουμε τον Θεό που η καρδιά κάποιων είναι ακόμα ταπεινή και πραεία.

Γεωργίου Κυπριανού

Πηγή: isagiastriados.com